

פרק ט"ז:

דוד מתקדם מעט בביריחתו מאבשלום ופוגש את ציבא
 (עבד שאול, שעכשיו הוא עבד למפיבושת), עם חמורים וצידה.
 שואלו דוד – למה כל זה?
 עונה ציבא – החמורים למלך לרכב, הלחם לנערים לאכול והיין לשתייה.
 שואל דוד – היכן מפיבושת?
 עונה ציבא – בירושלים. הוא יודע שהיום יחזור להיות מלך בירושלים.
 דוד אומר לציבא כי מעתה, כל רכושו של מפיבושת יהיה של ציבא.
 דוד מגיע למקום שנקרא בחורים ושם, יוצא לקראתו אדם ממשפחת שאול ושמו –
 שמעי בן גרא.
 שמעי הולך וסוקל את דוד ועבדיו באבנים ומקלל אותם.
 אומר שמעי לדוד – ה' לקח את המלוכה ממך ונתנה לאבשלום בנך כי אתה שפכת
 הרבה דמים.
 אבישי בן צרויה (אח של יואב – שר צבא דוד ושל עשהאל, שנהרג בפרק ב') אומר
 לדוד: "למה יקלל ה' את אדוני המלך?" אבישי רוצה להרוג את שמעי.
 אומר לו דוד – אם הוא מקלל, כנראה שה' שלח אותו לעשות זאת.
 אומר דוד לאבישי ולכל עבדיו – הנה, בני שיצא ממני רוצה להרוג אותי ועכשיו, "בן
 הימיני" (זהו שמעי שבא משבט בנימין) – תנו לו לקלל, כי ודאי ה' שלח אותו ואולי ה'
 יראה את התנהגותי וישיב לי טובה.
 דוד ועבדיו ממשיכים ללכת ושמעי הולך במקביל אליהם וממשיך לקללם ולסקלם.
 דוד ועבדיו מגיעים לבחורים ועוצרים לנוח שם.
 אבשלום וכל העם שאיתם ואחיתופל מגיעים לירושלים. חושי הארכי רואה אותם, בא
 לקראתם ומברך את אבשלום – "יחי המלך! יחי המלך!".
 שואלו אבשלום – מדוע לא הלכת עם החבר שלך – דוד?
 עונה חושי – ראיתי שכל העם איתך וכן, שה' בחר בך והחלטתי להצטרף אליך.
 חושי מבטיח לאבשלום שישירת אותו כמו ששירת את דוד.
 אומר אבשלום מבקש מאחיתופל עצה.
 אומר אחיתופל לאבשלום, לקחת את פילגשי דוד וכך, כל העם יבין שאבשלום הוא
 המלך החדש ואכן, אבשלום עושה זאת.